
PROIECT IDENTIFICAREA SISTEMELOR
IDENTIFICAREA UNEI AXE ACTIONATE CU
MOTOR BLDC

Student: Ghiran Lorena Roxana

Grupa: 30131

Coordonator:

Prof. Dr. Ing. Dobra Petru

ANUL UNIVERSITAR: 2019-2020

CUPRINS

1.	IDENTIFICAREA UNEI AXE ACTIONATE CU MOTOR BLDC	3
1.1	<i>Obtinerea datelor experimentale</i>	3
1.2	Vizualizarea datelor	5
1.3	Identificarea datelor	7
1.4	Validarea datelor	7
1.5	Identificarea functiei de transfer	9
A.	MCMMPPE-ARMAX(Metoda celor mai mici patrate extinsa)	9
B.	MEP-OE (Metoda erorii de iesire)	18
1.6	Validarea modelului	22

1. Identificarea unei axe actionate cu motor BLDC

1.1 Obținerea datelor experimentale

În figurile următoare sunt prezentate: un CNC acționat cu motoare BLDC, sistemul mecanic de poziționare și sistemul de acționare cu motor BLDC pentru o axă.

Figura 1.1 CNC cu motoare BLDC

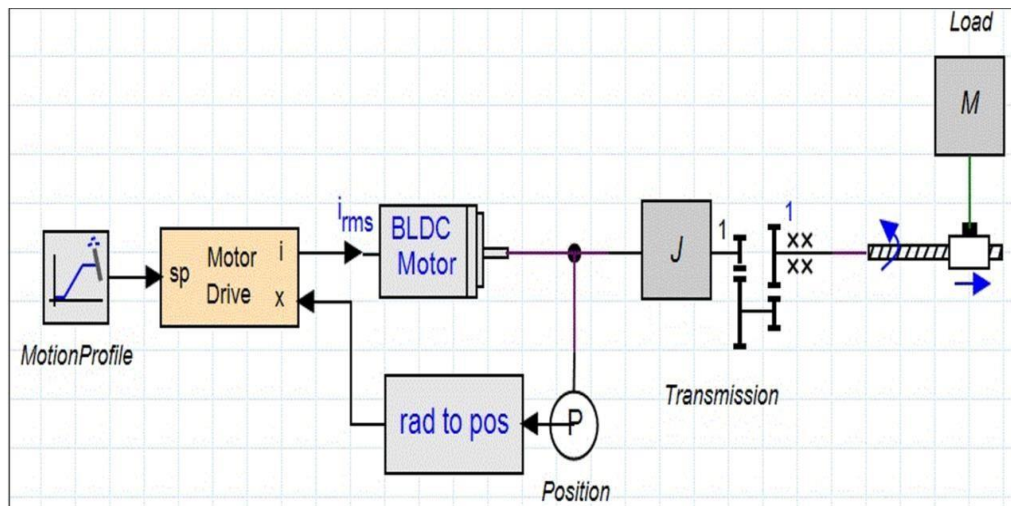

Figura 1.2 Sistemul mecanic de poziționare și sistemul de acționare

Motorul este comandat cu ajutorul unui driver de putere comandat in PWM. Viteza unghiulară și poziția se masoară pe baza semnalelor provenite de la cei trei senzori Hall montați în statorul motorului. Rotorul motorul BLDC are cinci perechi de poli magnetici, iar caracteristicile electro-mecanice ale motorului sunt prezentate în figura de mai jos.

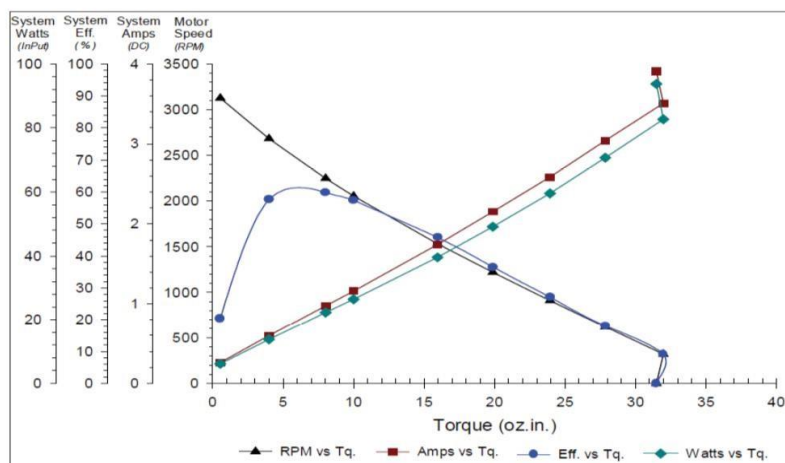

Figura 1.3 Caracteristicile electro-mecanice ale motorului

Aparatura utilizata: sursa de alimentare, multimetru, driver de putere osciloscop, sistem numeric de comanda si achizitie a datelor.

Utilizand un sistem numeric de comanda se genereaza semnale de comanda pentru motorul BLDC si se achizitioneaza datele de intrare si cele de iesire in vederea procesarii ulterioare (comanda, factor de umplere PWM, d), viteza unghiulara(rad/sec, ω) si pozitia unghiulara(impulsuri, Θ theta).

Se alege un timp de esantionare, mai exact diferenta dintr-o oricare doua constante de timp consecutive $T_e = t(2) - t(1)$. In cazul acesta avem **$T_e = 4.000e-04$ sec (0.4 milisecunde).**

1.2 Vizualizarea datelor

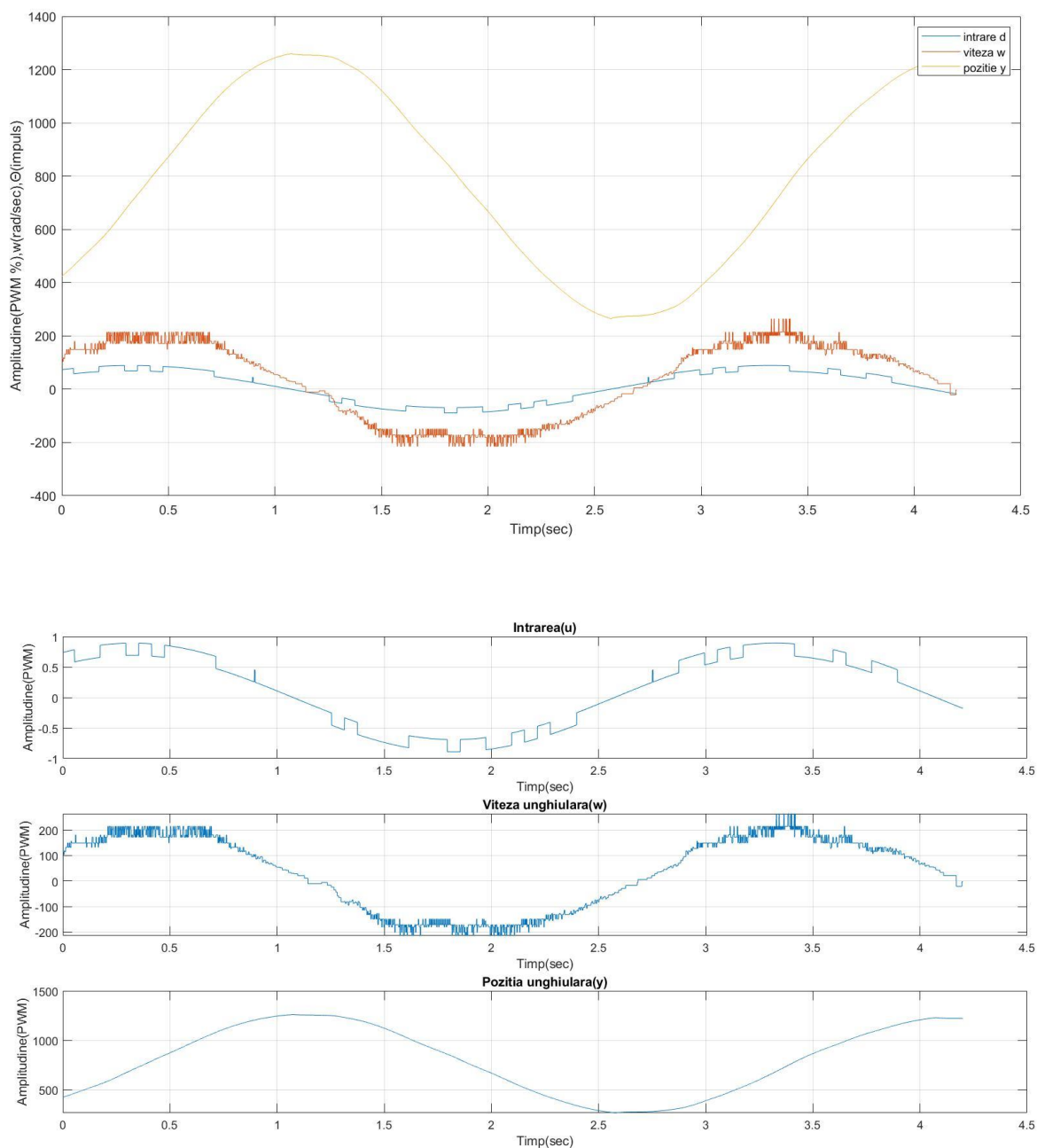

Figura 2.1 Factorul de umplere, viteza unghiulară și poziția

Figura 2.1 reprezintă vizualizarea datelor experimentale, cu u s-a notat factorul de umplere a PWM-ului pentru comanda motorului BLDC, cu w viteza unghiulară și cu θ poziția măsurată în impulsuri, 30 de impulsuri reprezentând o rotație completă.

Deoarece avem zone in semnal unde nu s-au putut citi datele, mai exact la trecerile prin zero, cand motorul se opreste, sunt introduse erori de la senzori. Motorul este teoretic oprit, iar senzorul nu da semnal.

Acolo vom interpola datele ca sa scapam de erorile provocate de schimbarea sensului de rotatie.

Alegem indecsii pentru interpolare:

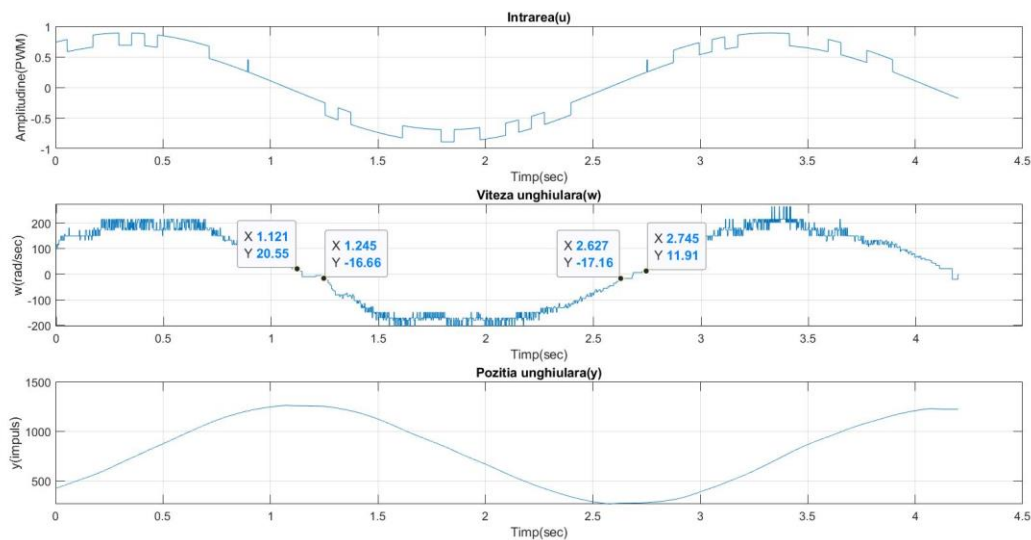

Fig. 2.2 Datele inainte de interpolare

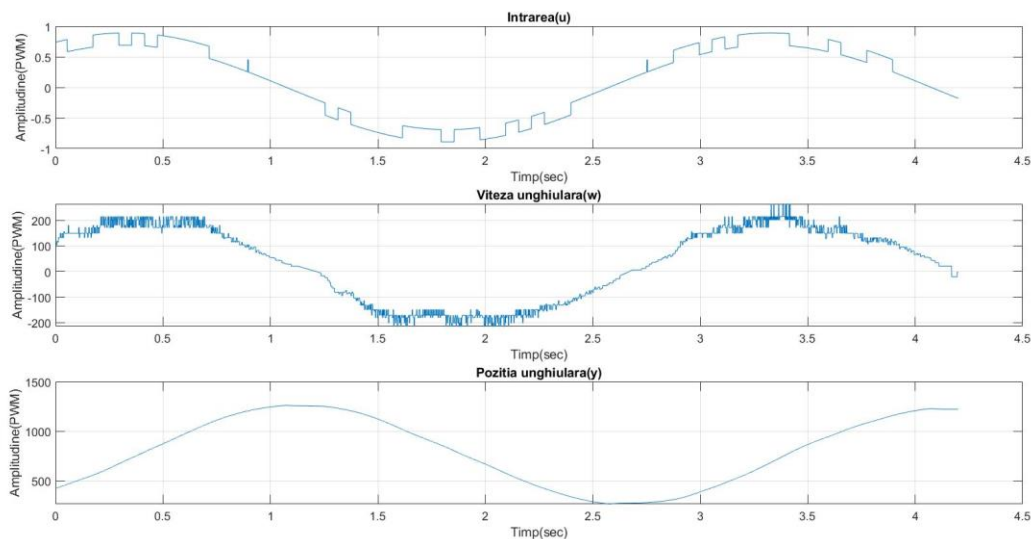

Fig. 2.3 Datele dupa interpolare

```

wi=w;
wi(i1:i2)=interp1( [t(i1) t(i2)], [wi(i1) w(i2)], t(i1:i2));
wi(i3:i4)=interp1( [t(i3) t(i4)], [wi(i3) w(i4)], t(i3:i4));
w=wi;

```

1.3 Identificarea datelor

Pentru identificare am afisat graficul de la viteza cu comanda: `plot(t,w)` si am ales doi indici $i1, i2$. Primii doi indcsi i-am ales pentru un sens al axului corespunsator unui sens de miscare.

1.4 Validarea datelor

Pentru validare avem nevoie de indicii $i3$ si $i4$ care sunt prezentati mai jos. Validarea se face pe celalalt sens al axului si reprezinta decelerarea.

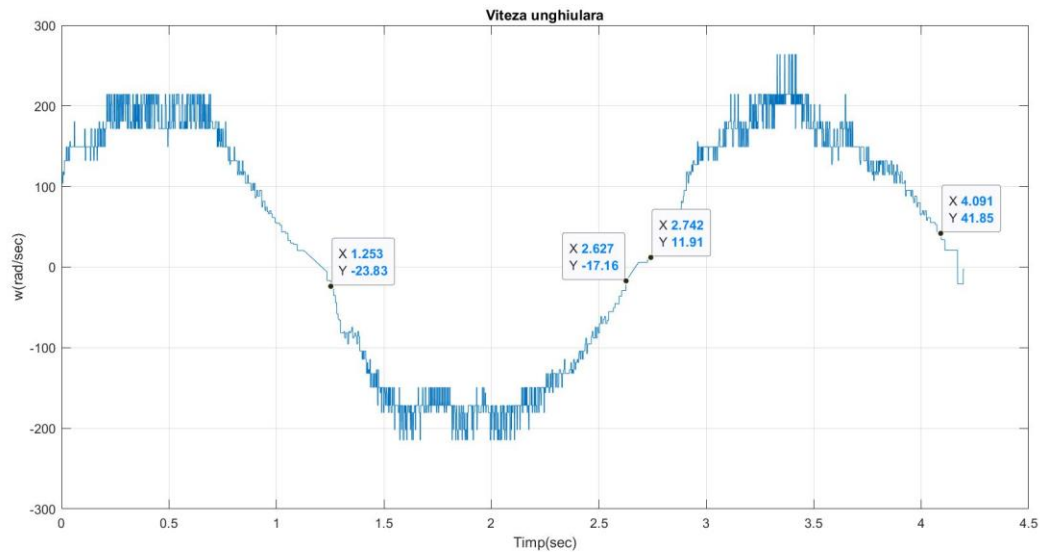

Fig. 4.1 Alegerea datelor de identificare si validare

```
t1=3165;  
t2=6478;  
t3=6907;  
t4=10184;
```

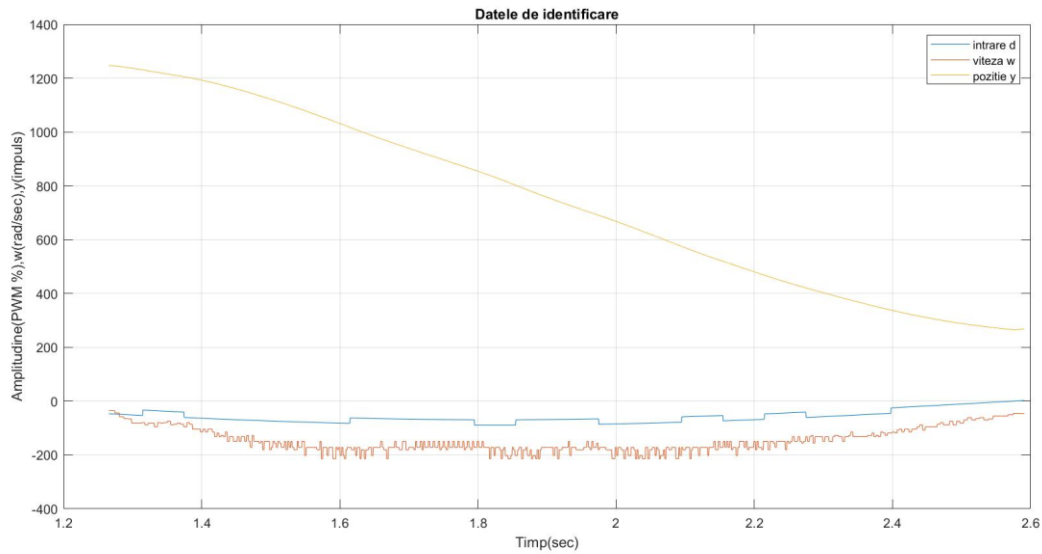

Fig. 4.2 Datele de identificare

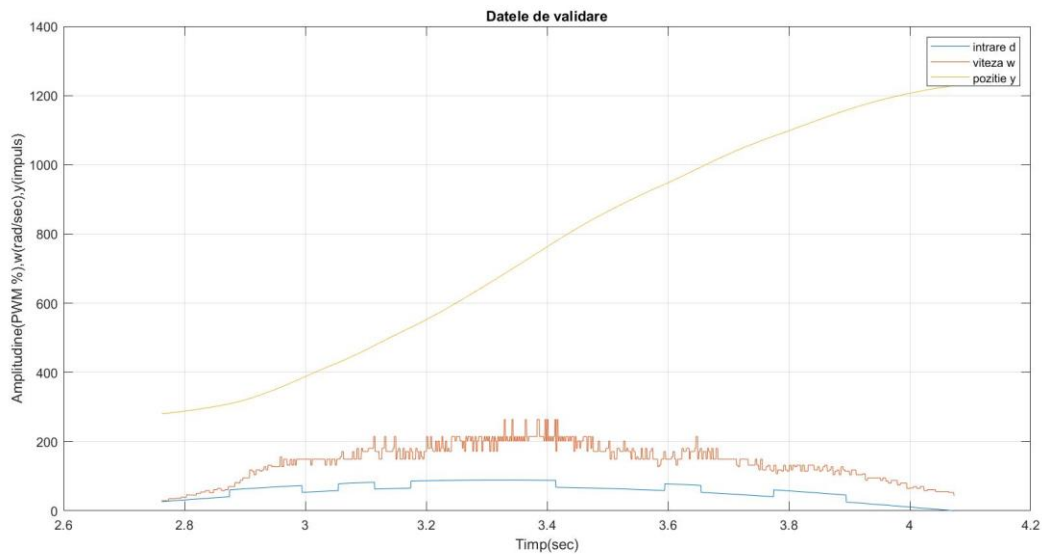

Fig. 4.3 Datele de validare

După ce am făcut identificarea și validarea, declarăm câte o variabilă pentru identificare, respectiv validare și o variabilă pentru datele generale.

```
data_id_w = iddata(w(t1:t2), d(t1:t2), Te);
data_id_th = iddata(theta(t1:t2), w(t1:t2), Te);
data_v_w = iddata(w(t3:t4), d(t3:t4), Te);
data_v_th = iddata(theta(t3:t4), w(t3:t4), Te);
data_g_w = iddata(w,d,Te);
data_g_th = iddata(theta,w,Te);
```


1.5 Identificarea functiei de transfer

Funcția de transfer corespunzătoare este:

$$H(s) = \frac{k}{(T_m s + 1)(T_e s + 1)} \quad \begin{array}{l} T_m - \text{constanta de timp mecanica;} \\ T_e - \text{constanta de timp electrica;} \end{array}$$

Pentru identificarea funcției de transfer de la intrare la viteză și de la viteză la poziție vom apela metodele: MCMMPE (Metoda celor mai mici pătrate extinsă-ARMAX), MEI (Metoda erorii de ieșire-OE).

A. MCMMPE-ARMAX (Metoda celor mai mici pătrate extinsă)

a) Obținerea funcției de transfer de la intrare la viteză unghiulară

Metoda MCMMPE a fost dezvoltată pentru identificarea unui sistem a cărui model discret este de tip „proces+perturbatie”.

$$A(z-1)Y(z) = z^{-nd}B(z-1)U(z) + C(z-1)E(z),$$

Folosind metoda ARMAX trebuie setați parametrii n_A , n_B , n_C , d , unde n_A , n_B , n_C reprezintă gradele polinoamelor modelului corespunzător, iar d reprezintă întârzierea cu un tact introdusă de metoda de discretizare “zoh”.

Astfel am ales $n_A=1$, $n_B=1$, $n_C=1$, $d=1$.

```
m_armax_w_dec=armax(data_id_w_dec, [1 1 1 1]);
```

În cazul nostru:

$$A(z) = 1 - z^{-1}; \quad B(z) = 0.002019; \quad C(z) = 1 - 0.7037 z^{-1}$$

Funcția de transfer obținută în discret este: $H1 = \frac{12.41z-1}{1-0.9498z-1}$

Funcția de transfer obținută în continuu este următoarea: $H1 = \frac{1.666e04}{s+69.94}$

Funcția ‘compare’ realizează o simulare ca cea făcută de ‘lsim’ și calculează eroarea relativă între graficele comparate, afișând diferența de 100%, unde e este eroarea relativă, a cărei formulă este norma diferenței între valoarea măsurată și cea calculată, împărțit totul la norma valorii măsurate înmulțită la norma valorii calculate.

Funcția ‘resid’ în Matlab returnează testele de autocorelație, ‘albirea erorii de predicție’ (ce reprezintă o normă a erorilor de predicție, normalizate la prima eroare de predicție), și de intercorelație, ‘decorelarea vectorului de observații, măsurători, și eroarea de predicție’ (ce reprezintă o normă a produsului între eroarea de predicție și ieșirea calculată, normalizată la produsul normelor erorii de predicție și ieșirii calculate). Aceste teste se aplică pe un număr de puncte ale funcțiilor calculate, testele fiind trecute dacă intra într-o bandă de încredere, în cazul funcției ‘resid’, aceea bandă este de 1%.

Pentru a valida acest model trebuie să fie trecut unul din testele de autocorelație și intercorelație. Pentru sistemul obținut cu datele de identificare, se verifică pentru date de validare, eroarea de urmărire. Astfel rezultatul este prezentat în figura următoare:

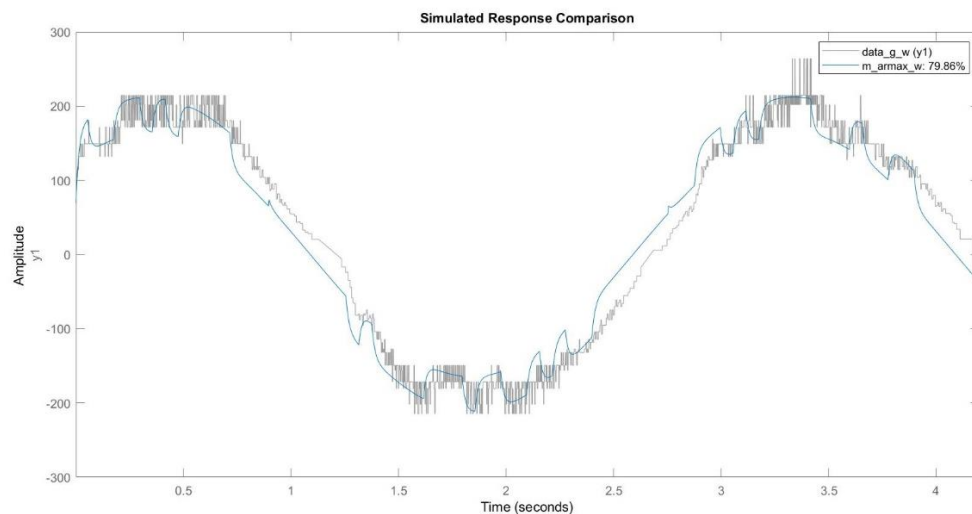

Fig.5.1 Gradul de suprapunere între ieșirea modelului și ieșirea măsurată

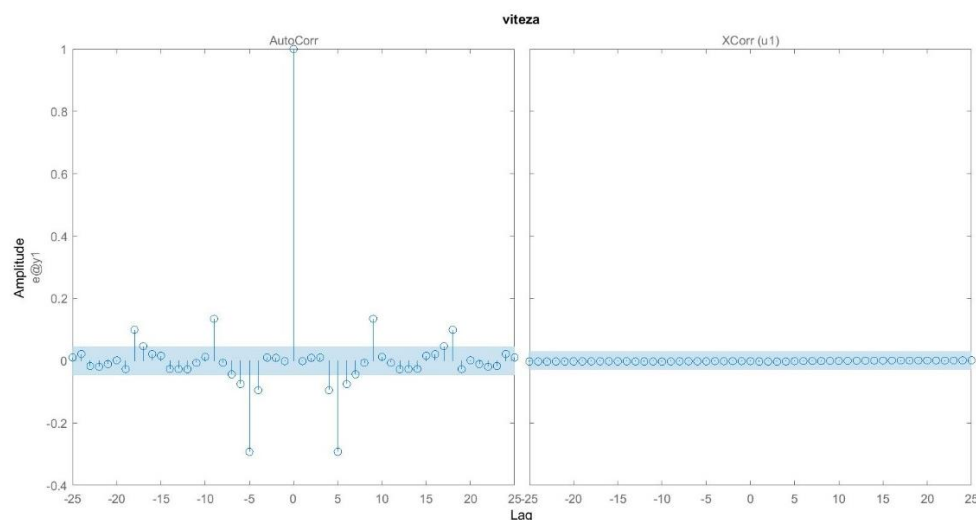

Fig. 5.2 Autocorelația și intercorelația

In figura de mai sus se observa ca doar testul de intercorelatie este trecut, cel de autocorelatie fiind picat. Iar suprapunerea nu este foarte buna.

b) Obținerea funcției de transfer de la viteza unghiulară la poziție

Folosind metoda ARMAX trebuie setati parametrii nA, nB, nC, d, unde nA, nB, nC reprezinta gradele polinoamelor modelului corespunzator, iar d reprezinta intarzierea cu un tact introdusa de metoda de discretizare “zoh”. De data aceasta nA=nB=nC=1, iar d=0 deoarece nu avem timp mort de la viteza la pozitie.

```
m_armax_th_dec=armax(data_id_th_dec, [1 1 1 0])
```

Funcția de transfer în discret obținută este: $H2 = \frac{0.002019}{1-z-1}$

Funcția de transfer în continuu obținută este: $H2 = \frac{0.002019s+5.048}{s+0.01938}$

Pentru sistemul obținut cu datele de identificare, se verifică pentru datele de validare, eroarea de urmărire, rezultatul fiind prezentat în figura următoare:

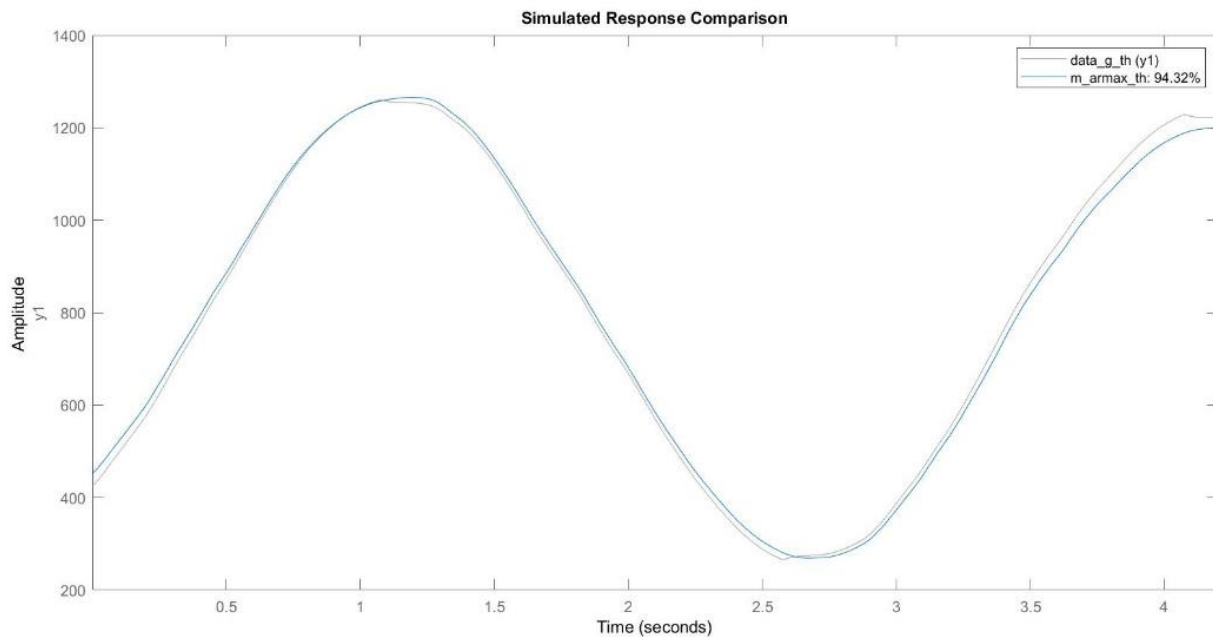

Fig.5.3 Gradul de suprapunere între ieșirea modelului și ieșirea măsurată

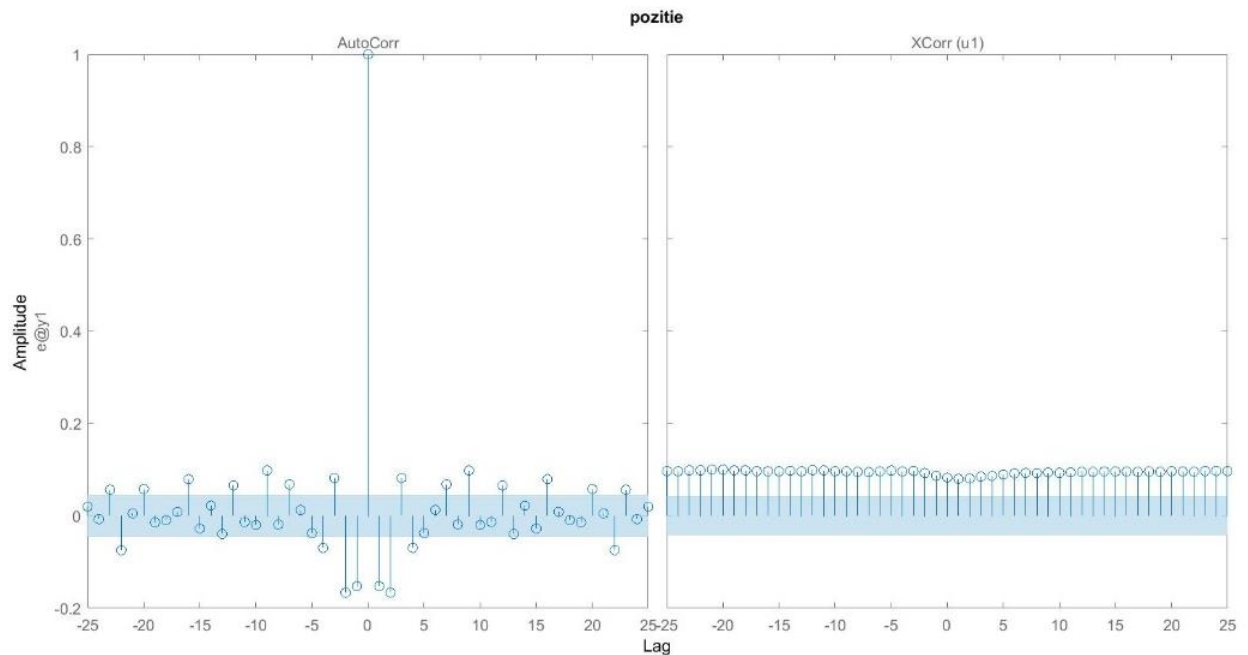

Fig.5.4 Autocorelatia si intercorelatia

Nu se respecta niciun test, chiar daca suprapunerea este una foarte buna.

Deoarece nu se respecta testul de autocorelatie cu metoda MCMMPPE am ales sa decimam datele. Adica, sa scapam de valorile egale. Am verificat si celelalte metode, anume: MCMMPR-ARX, VI-IV, MEP-OE. Modelele nu respecta testul de autocorelatie fara decimare, ca urmare nu vom avea nicio functie de transfer valida.

In urma compararii rezultatelor obtinute prin folosirea tuturor metodelor, am ales sa folosesc MCMMPPE-Armax deoarece am observant ca imi rezulta cel mai bun model.

Pentru decimare am ales doi indici (doua puncte de maxim de pe viteza) si am aflat cate valori maxime la viteza sunt egale. In cazul nostru $i7=8460$; $i8=8469$;

$N=i8-i7+1=10$;

Putem verifica valorile egale prin comanda: $w(i7:i8)$;

Vom avea o alta perioada de esantionare care ne ajuta sa evitam valorile egale din date, asa rezultand date mai putine.

$$Te_dec=Te*N;$$

Vom alege din nou si la fel indecsii pentru datele de identificare, respectiv de validare. Indecsii isi schimba valoare deoarece dupa decimare avem date mai putine.

$t1=312$; $t2=670$; $t3=708$; $t4=1031$;

Declaram din nou cate o variabila pentru identificare si validare, dar pentru datele decimate:

```
data_id_w_dec = iddata(w_dec(t1:t2), d_dec(t1:t2), Te_dec);
data_id_th_dec = iddata(theta_dec(t1:t2), w_dec(t1:t2), Te_dec);
data_v_w_dec = iddata(w_dec(t3:t4), d_dec(t3:t4), Te_dec);
data_v_th_dec = iddata(theta_dec(t3:t4), w_dec(t3:t4), Te_dec);
data_g_w_dec = iddata(w_dec, d_dec, Te_dec);
data_g_th_dec = iddata(theta_dec, w_dec, Te_dec);
```

Vom folosi din nou metoda MCMPE dar pe datele decimate pentru a avea un model care trece testul de autocorelatie.

c) Obținerea funcției de transfer de la intrare la viteza unghiulară

Metoda MCMPE a fost dezvoltată pentru identificarea unui sistem a cărui model discret este de tip „proces+perturbatie”.

$$A(z^{-1})Y(z) = z^{-nd}B(z^{-1})U(z) + C(z^{-1})E(z),$$

Folosind metoda ARMAX trebuie setați parametrii n_A , n_B , n_C , d , unde n_A , n_B , n_C reprezintă gradele polinoamelor modelului corespunzător, iar d reprezintă întârzierea cu un tact introdusă de metoda de discretizare “zoh”.

Astfel am ales $n_A=1$, $n_B=1$, $n_C=1$, $d=1$.

```
m_armax_w_dec=armax(data_id_w_dec, [1 1 1 1]);
```

Funcția de transfer obținută în discret este: $H1 = \frac{12.41z^{-1}}{1-0.9498z^{-1}}$

Funcția de transfer obținută în continuu este: $H1 = \frac{3.184e04}{s+128.8}$

Pentru a valida acest model trebuie să fie trecut unul din testele de autocorelație și intercorelație. Pentru sistemul obținut cu datele de identificare, se verifică pentru date de validare, eroarea de urmărire. Astfel rezultatul este prezentat în figura următoare:

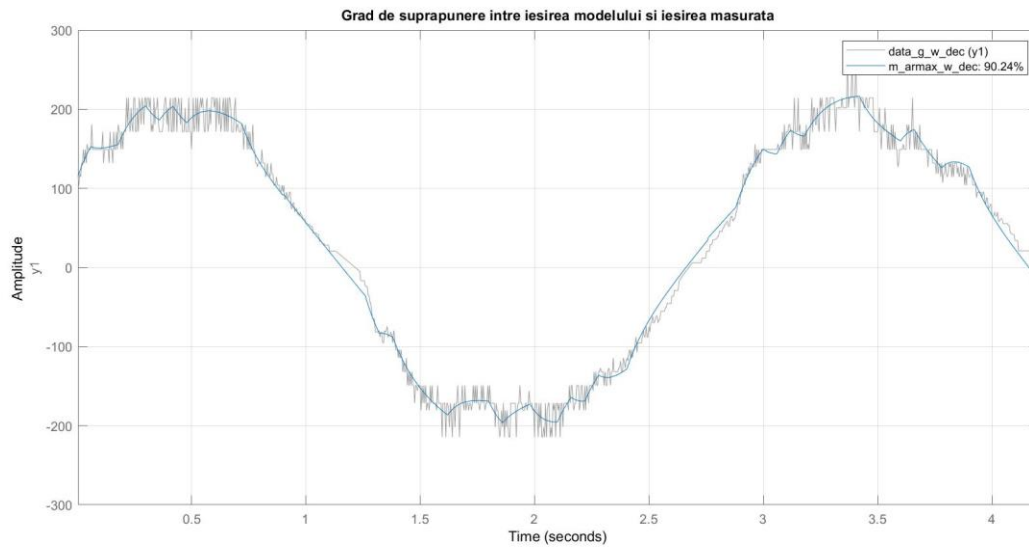

Fig.5.5 Gradul de suprapunere între iesirea modelului și iesirea măsurată

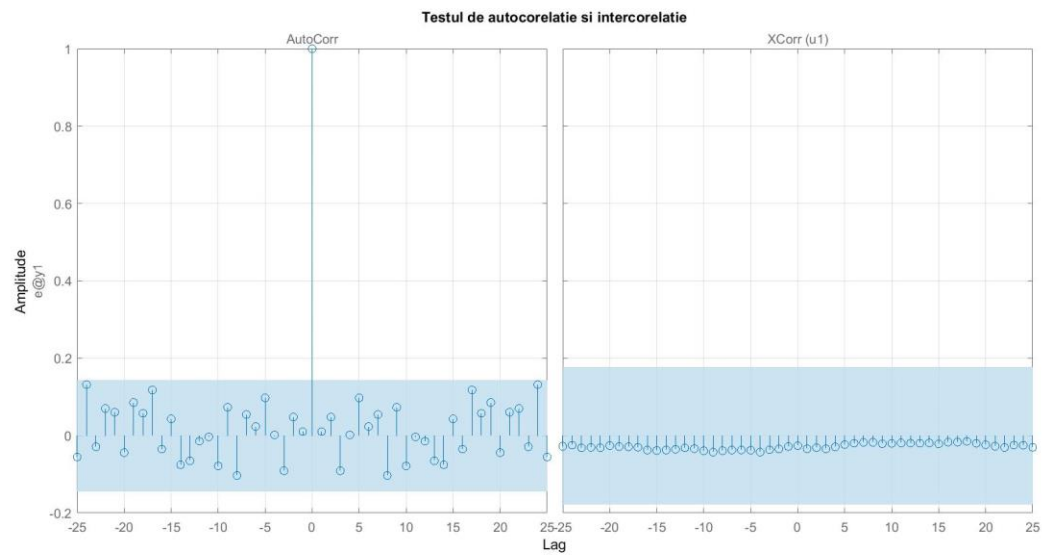

Fig.5.6 Autocorelația și intercorelația

Din figura de mai sus se observă că testul de intercorelație și autocorelație este trecut, iar suprapunerea este foarte bună.

d) Obținerea funcției de transfer de la viteza unghiulară la poziție

Folosind metoda ARMAX trebuie setați parametrii n_A , n_B , n_C , d , unde n_A , n_B , n_C reprezintă gradele polinoamelor modelului corespunzător, iar d reprezintă întârzierea cu un tact introdusă de metoda de discretizare “zoh”. De data aceasta $n_A=n_B=n_C=1$, iar $d=0$ deoarece nu avem timp mort de la viteza la poziție.

```
m_armax_th_dec=arimax(data_id_th_dec, [1 1 1 0])
```

Funcția de transfer în discret este: $H2 = \frac{0.02027}{1-z^{-1}}$
Funcția de transfer obținută este: $H2 = \frac{0.0202s+50.69}{s+0.011}$

Pentru sistemul obținut cu datele de identificare, se verifică pentru datele de validare, eroarea de urmărire, rezultat fiind prezentat Figura următoare

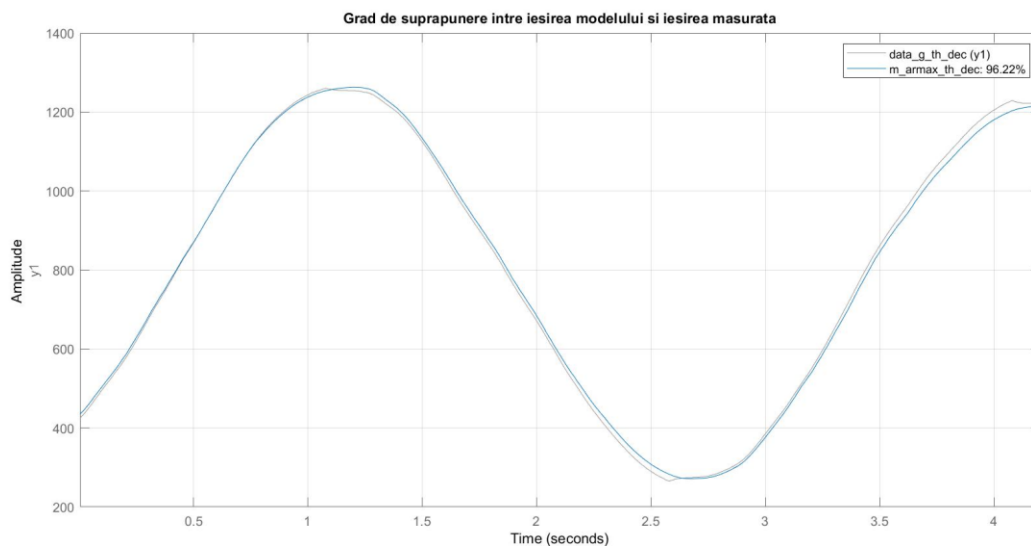

Fig.5.7 Gradul de suprapunere între iesirea modelului și iesirea măsurată

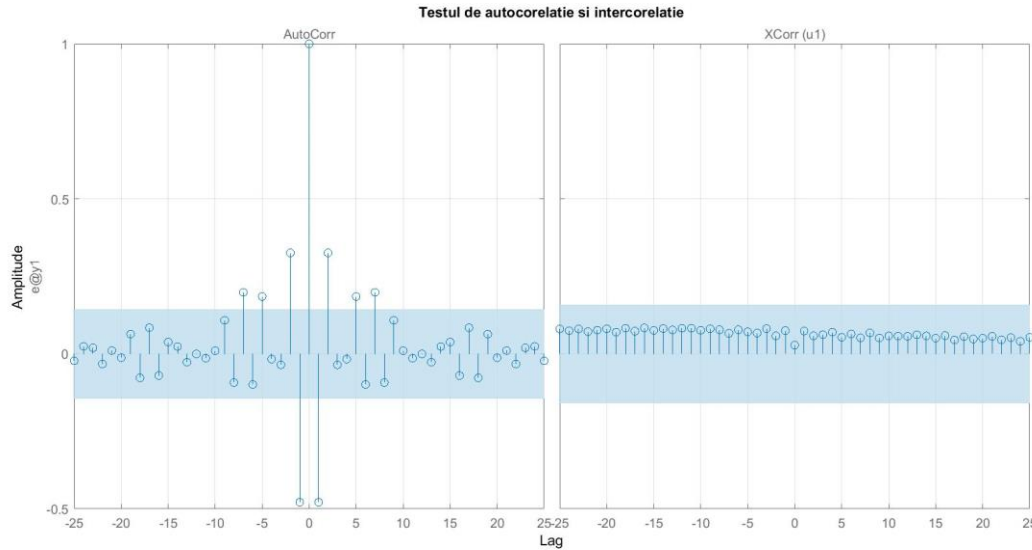

Fig.5.8 Autocorelatia si intercorelatia

Din testul de autocorelație și intercorelație se observă că cel de intercorelație este trecut, iar testul de autocorelație, de la un anumit punct, valorile se încadrează în banda de încredere.

Cu ajutorul metodei MMCMPE am obtinut un model de la intrare la pozitie care trece testul de autocorelatie.

$$H1 = \frac{3.184e04}{s+128.8}$$

$$H2 = \frac{0.0202s + 50.69}{s + 0.011}$$

H1-functia de transfer de la intrare la viteza unghiulara

H2-functia de transfer de la viteza unghiulara la pozitia unghiulara

H1 trebuie adusa la forma: $= \frac{k_m}{T_m \cdot s + 1}$, unde k_m este factorul de proportionalitate si T_m este constanta de timp.

$$H1 = \frac{3.184e04/128.8}{\frac{s}{128.8} + 1} = \frac{247.2}{0.0078s + 1}$$

De unde rezulta: $k_m = 247.2$

$$T_m = 0.0078 \text{ sec}$$

$$H2 = \frac{0.0202s + 50.69}{s + 0.011}$$

Datorită faptului că coeficientul lui „s” este foarte aproape de 0 putem să îl neglijăm, la fel și 0.0019. H2 trebuie adusa la forma: $= \frac{1}{T_i \cdot s}$, unde T_i este constanta de timp.

$$H2 = \frac{50.69}{s} = \frac{1}{0.019s}$$

Astfel avem un integrator cu perioada $T_i=0.019$ sec.

Functia de transfer caracteristica modelului care trece testul de autocorelatie este :

$$H_{final} = \frac{247.2}{0.019s(0.0078s+1)}$$

si o obtinem prin inserierea H1 si H2.

$H_{final}=\text{series}(H1,H2);$

B. MEI-OE (Metoda erorii de iesire)

a) Obținerea funcției de transfer de la intrare la viteza unghiular

Apelăm modelul „oe” corespunzător matlabului.

Formula generală: $F(q^{-1})y(t) = (q^{-d})B(q^{-1})u(t) + e(t)$

$B(z) = 11.7 z^{-1}$; $F(z) = 1 - 0.9526 z^{-1}$

$m_{oe} = oe(data, [n_F n_B n_k])$, unde n_F este ordinul polinomului F (numarul de poli), n_B ordinul polinomului $B + 1$ (numarul de zerouri + 1), n_k este timpul mort.

Alegem gradul polinoamelor $n_F = 1$, $n_B = 1$ și $n_k = 1$ după care împreună cu variabila în care am salvat datele de la identificare apelăm funcția „oe” din matlab:

$m_{oe_w_dec} = oe(data_id_w_dec, [1 \ 1 \ 1]);$

Funcția de transfer în discret obținută este: $H1 = \frac{1.179z^{-1}}{1 - 0.9952z^{-1}}$

Funcția de transfer în continuu obținută este: $H1 = \frac{2955}{s+12}$

Pentru sistemul obținut cu datele de identificare, se verifică pentru datele de validare, eroarea de urmărire, rezultat fiind prezentat în figura următoare:

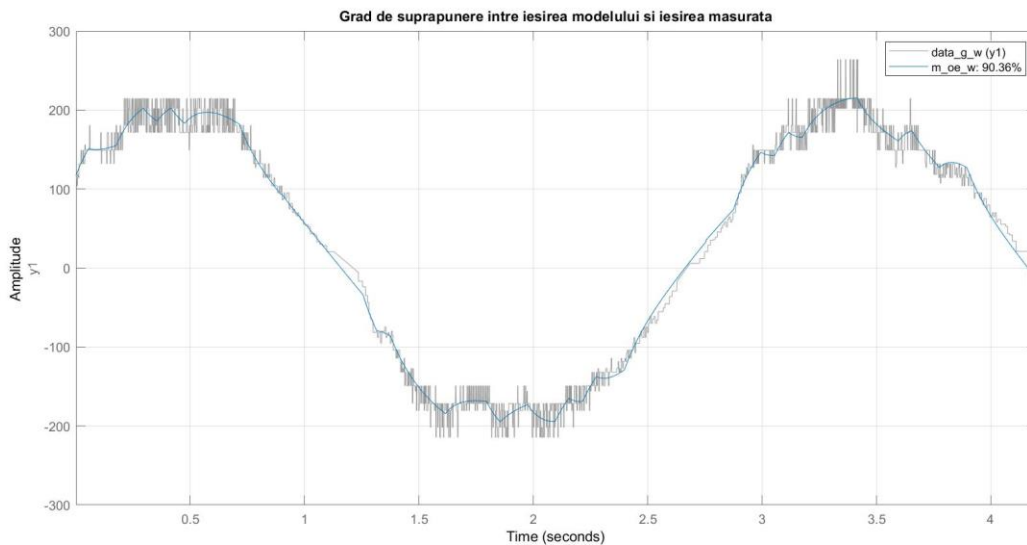

Fig.5.9 Gradul de suprapunere între iesirea modelului și iesirea măsurată

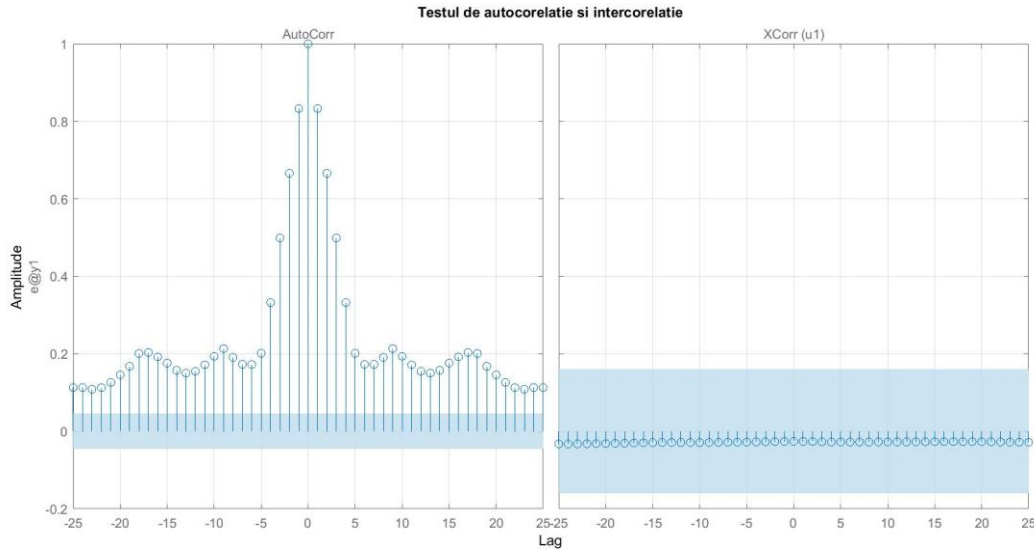

Fig.5.10 Autocorelatia si intercorelatia in OE

Observam ca in acest caz testul de autocorelatie este cazut, dar testul de intercorelatie se respecta. Si se obtine o valoare de urmarire foarte buna.

b) Obținerea funcției de transfer de la viteza unghiulară la poziție

Apelăm modelul „oe” corespunzător matlabului.

Formula generală : $F(q^{-1}) * y(t) = (q^{-d} * B(q^{-1}) * u(t) + e(t)$

$B(z) = 0.01879$; $F(z) = 1 - z^{-1}$

$m_{oe} = oe(data, [n_F \ n_B \ n_k])$, unde n_F este ordinul polinomului F (numarul de poli), n_B ordinul polinomului B + 1 (numarul de zerouri + 1), n_k este timpul mort.

Alegem gradul polinoamelor $n_F = 1$, $n_B = 1$ si $n_k = 0$ după care împreună cu variabila în care am salvat datele de la identificare apelam funcția „oe” din matlab:

`m_oe_th_dec = oe(data_id_th_dec, [1 1 0])`

Funcția de transfer în discret este: $H2 = \frac{0.00197}{1 - z^{-1}}$

Funcția de transfer în continuu este: $H2 = \frac{0.0019s + 4.925}{s + 0.04347}$

Pentru sistemul obținut cu datele de identificare, se verifică pentru datele de validare, eroarea de urmărire, rezultat fiind prezentat în figura următoare:

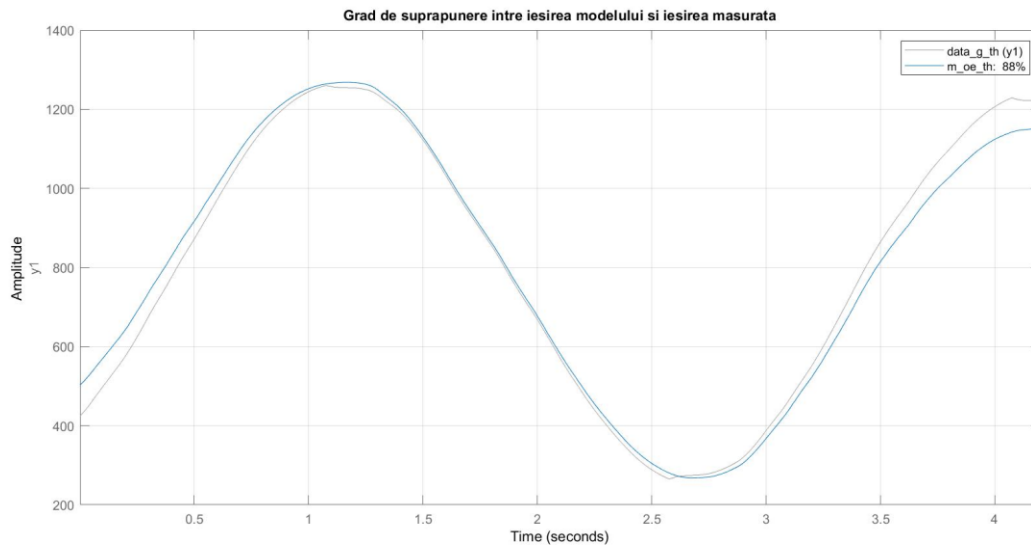

Fig.5.11 Gradul de suprapunere între iesirea modelului și iesirea măsurată

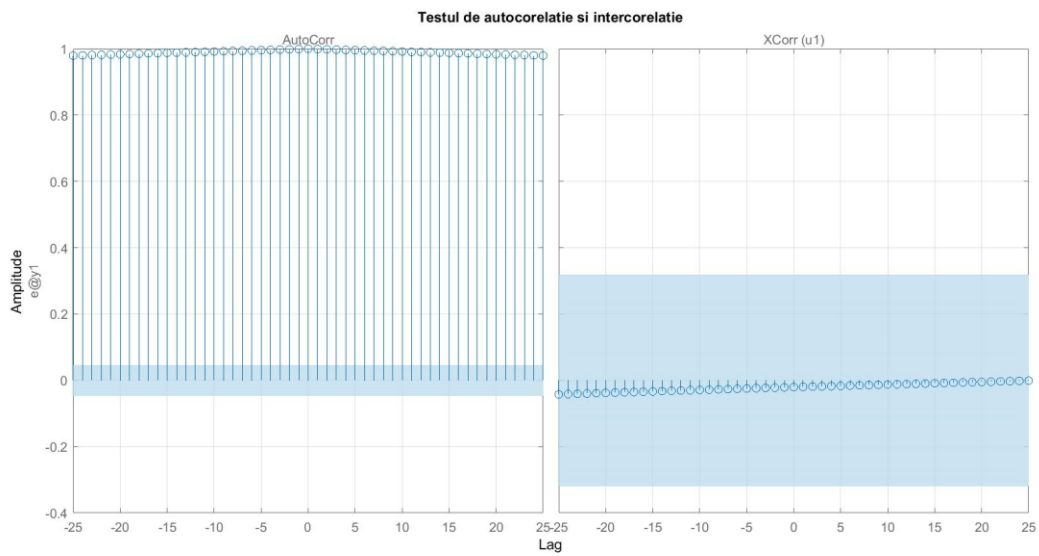

Fig.5.12 Gradul de suprapunere între iesirea modelului și iesirea măsurată

Observam ca testul de intercorelație se respecta, dar cel de autocorelație a cazut. Avem un model de la intrare la pozitie care trece testul de intercorelație.

Cu ajutorul metodei MEI am obtinut un model de la intrare la pozitie care trece testul de intercorelatie.

$$H1 = \frac{2955}{s+12}$$

$$H2 = \frac{0.0019s + 4.925}{s + 0.04347}$$

H1-functia de transfer de la intrare la viteza unghiulara

H2-functia de transfer de la viteza unghiulara la pozitia unghiulara

H1 trebuie adusa la forma: $= \frac{k_m}{T_m \cdot s + 1}$, unde k_m este factorul de proportionalitate si T_m este constanta de timp.

$$H1 = \frac{2955/12}{\frac{s}{12} + 1} = \frac{246.2}{0.083s + 1}$$

De unde rezulta: $k_m = 246.2$

$$T_m = 0.083 \text{ sec}$$

$$H2 = \frac{0.0019s + 4.925}{s + 0.04347}$$

Datorită faptului că coeficientul lui „s” este foarte aproape de 0 putem să îl neglijăm, la fel si 0.04347. H2 trebuie adusa la forma: $= \frac{1}{T_i \cdot s}$, unde T_i este constanta de timp.

$$H2 = \frac{4.925}{s} = \frac{1}{0.2s}$$

Astfel avem un integrator cu perioada $T_i=0.2 \text{ sec}$.

Functia de transfer caracteristica modelului care trece testul de autocorelatie este :

$$H_{final} = \frac{246.2}{0.2s(0.083s+1)} \text{ si o obtinem prin inserierea lui H1 si H2.}$$

$H_{final} = \text{series}(H1, H2);$

Modelul intrare-pozitie validat prin autocorelatie: $H_{final} = \frac{247.2}{0.019s(0.0078s+1)}$

Modelul intrare-pozitie validat prin intercorelatie: $H_{final} = \frac{246.2}{0.2s(0.083s+1)}$

1.6 Validarea modelului

<i>Autocorelație</i>	<i>Intercorelație</i>
$\epsilon_{MPN \omega u} = 0.974$	$\epsilon_{MPN \omega u} = 0.964$
$\epsilon_{MPN \theta u} = 0.374$	$\epsilon_{MPN \theta u} = 1.2$